

פ ר ו ש ו ר ק ו ל ל מט' 6/7

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ג', ה' בכסלו תשט"ו - 30.11.54 בשעה 16.30.

- הסתתפו:
- מ. אונג - היו"ר
 - ב. אזניה
 - ע. גילילוב
 - י. בדר
 - י. בר-יהודה
 - ע. הלל
 - ז. ורהפטיג
 - ע. מימון
 - י. קליבוב
 - ח. רובין
 - ב. שרון

- נעדרו:
- ע. אסף
 - ד. בר-רב-האי
 - ס. בגין
 - י. הררי
 - ת. טובי
 - י. כסה
 - ש. לורנץ
 - ס. טנה
 - מ. קסיס
 - ר. שרי
 - י. שפירא
 - א. תבורי

- נוזמים:
- פ. רוזן - סר המשפטים
 - ח. כהן - היועץ המשפטי
 - א. ידין - המטבח ליועץ המשפטי

סדר-היום: 1. חוק לתיקון פקודת ההגבלות על שכר-הדירה (בתי-עסק) (מס' 2).

2. חוק הגנת הדיירים (בניינים חדשים).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. אונג:

1. חוק לתיקון פקודת ההגבלות על שכר-הדירה (בתי-עסק) (מס' 2).

בהתאם לבקשתנו הכין סדרה המשפטים הצעת
ניסוח חדשה לחוק זה.

היו"ר מ. אונג:

ח. כהן:
חשבנו לטוב לבנות את החוק הזה כחוק
עצמאי ולא כחוק הבא לתקן את פקודת ההגבלות
על שכר-הדירה (בתי-עסק), אשר בין כה וכה יבוטל על-ידי חוק הגנת הדייר.
יתר על כן, אי-אפשר להבין את הפקודה אשר חצעה על-ידי חברי הכנסת בלי

30.11.54

חוק לתיקון פקודת ההגבלות

על שכר-דירה (בתי-עסק) (ס"ב 2).

ח. כהן:

הפקודה המקורית תהיה מנוחה לפני הקודמת. לכן מוטב לעשות זאת בצורת חוק נפרד.

הצעת חברי הכנסת היוזמים היתה מוגבלת

לתיקון הפקודה החלה על בתי-עסק. מנחנו מוטבים כי אין להבחין בין דייר טיבה בבית-עסק ובין דייר טיבה בדירה. דייר טיבה בדירה היה מוגן לפי החוק הקודם. אין מנחנו מחלשים דבר בענין זה. אבל אם מנחנו מדברים על כך מוטב לקבוע לשניהם דין אחד, באופן שעם חקיקת חוק הגנת הדייר תוכל הכנסת להכניס את הסעיף כמו שהוא לתוך החוק החדש.

ח. רובין:

אני מקבל את המצאה של בסיון של קונטרלידציה.

אבל לפי היוזקטורה פרשו את החוק מ-1940

כמילוי חוב מוגן על דייר בדירה, ובשאלת השאלה אם העובדה שבמקום שחוקקים את החוק הזה מבלי להזכיר את החוק משנת 1940, מינה יכולה להביא לסיבוכים משפטיים, והם הכפילות הזאת מינה עשויה דווקא לגרוע ולא להוסיף. האם לא מוטב להוסיף כי הסעיף הזה מינו במ לגרוע ולא להוסיף על הוראות פקודת הדירות?

ח. ירין:

אם יש חשש כזה, כדאי להוסיף זאת. יכול גם להיות שהפרטים האלה מינה מתחילים בדיוק למצב המשפטי שנתקבל על-ידי היוזקטורה בנוגע לדירות.

ח. כהן:

מפני שהוסיף: "חוק זה במ להוסיף על זכויות של דייר טיבה לפי חוק אחר ולא

לגרוע מהן."

הוחלט:

לקבל את הצעת ח. רובין בניסוחו של היוזקטורה המשפטי האוטומט להוסיף: "חוק זה במ להוסיף על זכויות של דייר טיבה לפי חוק אחר ולא לגרוע מהן."

סעיף 1.

ב. סטרו:

מה פירוט "שלא במ במקומו אדם אחר כשזכר מכוח חיקוק"? אם פירושו מכוח החוק עצמו, מה במקרה שיש חוזה בין הצדדים? אם מישהו שכר דירה למשך כל ימי חייו ולפי החוזה עוברת הדירה ממ"כ למלמסתו ולא למשה אחרת? האם זה יהיה מוגן?

ח. כהן:

במקרים שהמטירה של הטוחר מינה מביאה לידי גשר את הקשר החוזי בין בעל-הבית והטוחר, ולא שהקשר עובר בירושה, הסעיף הזה מינו חל בכלל. הסעיף חל על טוחר מסטוטורי, המוגן רק לכל ימי חייו. כדי שהמקרה שהזכיר חבר הכנסת שטון יהיה מוגן, צריך לכתוב: "מכוח חיקוק או מכוח חוזה."

ח. רובין:

אני מציע שסעיף-א-מסנה (ב) ו-(ג) יהיו סעיף 2.

30.11.54

חוק לתיקון פקודת ההגבלות

על שכר-דירה (בתי-קטן) (פס"ב) 2.

ח. רובין: הצעתי השניה: במקום "בעל-בית" יהיה "מטפח ראשי".

ח. כהן: גם בחוק הגנת הדייר מבחבו סטטמנטים בטובח "בעל-בית".

ח. רובין: אבל פה אתה מחוקק חוק חדש.

אני חושב שטוב שאין הגדרות בתחילת החוק. אני מציע לכתוב במקום "לשוכר המטבח" - "לשוכר המטבח טעם החוק" (בסעיף-קטן ב).

ח. כהן: אין בכך צורך.

היו"ר ט. אונג: אינני יודע מדוע צריך לתת זאת לשוכר-המטבח?

ח. רובין: אני ממליץ בידי בעל-הבית את הבריחה אם להשאירו כשוכר-מטבח או להעלותו לשוכר-ראשי, כפי שיהיה כדאי לו. אינני רוצה לעשות את סצנו של שוכר-המטבח יותר טוב, אבל אני רוצה שמצבו לא יהיה יותר גרוע.

י. קליבנוב: אינני סרוצה סבך שאין כאן הגדרות. ישנם בחוק זה כמה דברים הטעונים הגדרה. חסרה פה הגדרה של בית-קטן ודירה. אותו דבר בנוגע להגדרה של בעל-בית. הייתי מציע לכתוב במקום "ולא בא במקומו אדם אחר כשוכר מכוח חיקוק" (והיועץ המשפטי מפילו הציע להוסיף "מכוח חוזה") - "ולא עברו זכויותיו". לזה אפשר להוסיף גם "מכוח חוזה".

ח. כהן: מכיון שיש דרישה להגדרות, אני מציע להוסיף בסוף החוק סעיף האומר: "המונחים בחוק זה פירוטם מטעמות בחוק הגנת הדייר, תשי"ד-1954, והוא כשאינ כונה אחרת מטעמת".

הפקודים של חבר הכנסת קליבנוב בקשר להוספת המלים "מכוח חוזה" נראים לי חזקים מאוד. לא הייתי מקבל את הנוסח "ועברו זכויותיו". טוב לומר על הוספת המלים "מכוח חוזה", מפני שהמקרה שהעלה חבר הכנסת שרון נראה לי רחוק מן המציאות. קיימת אפשרות של מקרה היפוטטי כזה, אבל אינני חושב שהדבר ראוי להכניס לסך כך הוראה ספורטית.

ב. שרון: מה מוסיפות המלים "מכוח חיקוק"?

ח. כהן: זה אומר שמבחו צריכים לסטור על זכויות האנשים אשר החוק מכניס. אותם לתוך הבית כשוכרים של בעל-הבית, כמו אלמנה או ילדים של השוכר. על אנשים אחרים אין החוק הזה צריך להגן.

היו"ר ט. אונג: יש לי ספיקות לגבי הסיפא של סעיף-קטן (ב).

30.11.54

חוק לתיקון פקודת ההגבלות
של שכר-דירה (בתי-עסק) (כס' 2)

ח. כ. תו.:

היינו יכולים לאשר במקום זאת: שיהיה דבר
המסור בטעיה-קטן (א) לא יסוג בעל-הבית
להשכיר את המוסך כולו ובלבד שהמסר יהיה שוכר-מסנה לפי טעיה-קטן (א)
ייסטר שוכר-מסנה. אבל מה שכתוב כאן יותר ברור.

היה ר. כ. מונבא:

אני רוצה שהברירה תהיה בידי בעל-הבית.

א. יצין:

זה מה שנאמר כאן.

ב. שרון:

האם אין כדאי לכתוב כי פטירת בעל-הדירה
או חדלתו לא תפגע בזכויות של שוכר מסנה.

ח. כהן:

השתדלנו להכניס לתוך החוק את כל הנתונים
הדורשים פתרון בחיים הממשיים. אם המסורנו
נתונים, זה רע מאוד. בכל זאת, אם יש לי ברירה בין חקיקה ערשילאית
של עקרון ובין קביעת הלכה למעשה, כלומר, במקרים כאלה וכאלה, אני בוחר
את הדרך המינימלית, כי בקביעת העיקרון אני תלוי בפירוש הניתן על-ידי
בית-המשפט. על כל פנים, המחוקק אינו יכול לדעת מה יעשה בית-המשפט
בחקיקה שלו. בצורה זאת זה ברור.

הוחלט: 1. לקבל את הצעת ח. רובין המוסרת סעיף יח-
קטנים (ב) ו-(ג) יהיו סעיף 2.

2. לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 2

א. ידין:

הסעיף התאים לפה שהיה בהצעה של חברי הכנסת
וגם זהה לגברי עם הסעיף שהיה בתיקון שנתקבל
לפני כמה חדשים. אפשר לתקנו ולקצרו.

ב. אזניה:

אני מציע לתקן את העוול לגבי אותו בעל
עסק שנפגע, ושהעובדה שהוא נפגע שיטת
עילה לכל החוק הזה. לפי הנוסח המוצע אין לו תרופה, וזהו אבידה של
אלפי לירות. מדוע הוא צריך להיפגע כאשר כולנו חושבים כי מבחינת הצדק
והיגיון הוא לא צריך היה להיות מפונה.

אני מציע לקבוע כי ההוראה של חוק זה תחול
מתאריך הגשת ההצעה לסדר-היום, כלומר, תאריך פסג-הדין כבר ניתן אבל
טרה הוא לפועל.

ח. רובין:

אני תוסך בהצעתו של חבר הכנסת אזניה.
אני יודע כי בענין זה מנחנו במחייב-בטח
סוכן מאוד, על-ידי כך שהמחוקק מתערב בתוכן ישר לתיקון פסק-הדין שהוצא.
אני נבי מדבר על העוול שבדבר. אבל כאשר הענין הונח על שולחן הכנסת, והיה
ברור, גם כהן ידיעת עמדת המפיעים ועמדת המסאלה, שהתיקון יתקבל, היה
מטובה כאשר התחילה הריאה, ההתחרות, מה יהיה יותר מהר: ההוצאה לפועל של
פסק-הדין או קבלת התיקון לחוק. וזהו הפגם. לו היה זה תהליך רגיל,
אפילו אם היה בכך עוול, לא הייתי מציע שבטל את פסק-הדין הזה. אבל אני
חושב כי במקרה המיוחד הזה יש הצדקה להצעתו של חבר הכנסת אזניה. ואני
סוגים כי רק במקרה זה, ככיון שבהזמננו יות שונות התנגדתי לכך. מצבו של

ר.ט.

ועדת החוקה, חוק וסמפס
30.11.54
חוק לתיקון פקודת ההגבלות
על שכר-הדירה (בתי-עסק) (מס' 2).

ח. דובין:

מי שזכה במספט ופיהר אינו ברין להיות טוב מספבו של מי שזכה במספט ולא פיהר.

ב. מזניה:
אני מציע תוספת: "אם לא נכנס אחר", מפני שהיתה בפסק-הדין הוראת ביניים המוסרת שלא להכניס בינתיים ייסהו אחר.

י. קליבנוב:
אני ברין להזהיר את הוועדה שיצירת תקדים כזה. חבר הכנסת מזניה אמר שבעיה פה עוול גדול.

ב. מזניה: כך אמר האופט העליון.

י. קליבנוב:
הטופט העליון לא נכנס לבעיה אם זוהי עטיית צדק למדע שבמגע, אלא אמר כי בדרך כלל המצב הוא כזה שאין הגנה לדייר המטונה במקרים כאלה, ואין זה נכון, לדעתו. אבל הוא לא דיבר על הסקרה המטויה הזו. חבר הכנסת מזניה מסוכנע כי יש פה משהו אמר שבקודת-מבט של עטיית צדק מוכרחים לתקנו. אני איש חיסה, ואני מכיר את הסקרה, ואני חושב שלא בעיה פה כל עוול. אמנם אפשר להתוכח על כך. אבל לדעת חברי הוועדה בעל הבית הוא החוק והעשיר, ואני יכול להוכיח שהמצב הוא לגמרי הפוך.

פסק-הדין הוצא לפועל מפני שהמספט נמסך כבר שלוש שנים.
אפשר לתקן את הדבר כל זמן שלא נוצר מצב שלאחר עטיית הדין. אם בלך בדרך זו שבאפשר לתקן פסק-דין שכבר הוצא לפועל, נגיע למצב שכל החקיקה שלנו לא תהיה מסודרת ואי-מאורגנת יהיה לסמוך עליה. פירוט הדבר יהיה שמחרי קבלת פסק-דין סופי אדם לא יוכל להיות בטוח כי אמנם זכה.
לכן גם אם הייתי ביום שבמקרה זה בעיה עוול גדול, הייתי אומר שצריך לקבל זאת. כי ישנם גם חוקים לא צודקים, בכל העולם ישנם חוקים לא צודקים. וכל זמן שאין מתקנים אותם, הם החוקים ומישהו יכול לסבול מכך.

ע. סימון:
ברור כי ההגנה היא רק על צד אחד: מגנים על הדייר. ואני יודעת הרבה מקרים שההגנה על בעל-הדירה מקופחת. במקרה הנדון, אמרי שיש כבר פסק-דין של פיבוי, איבנו יכולים לשנות זאת. יתכן גם שהאדם שזכה במספט נכנס להסכם כספי על סמך זכיותו, ואי-אפשר עכשיו לשנות זאת.

היו"ר ס. מונט:
ההצעה היא רק להחזיר זאת לדיון בבית-המשפט, אבל אין מנחנו קובעים מה הוא יחליט.

י. בר-יהודה:
איבנוי מכיר את הפרטים. באופן טבעי אני נוטה לכיוון הפוך מזה של חברת הכנסת סימון: שלא צריך לפנות את הדייר. אבל אני מתנגד לכל חוק אד-נוטיבון, וכשהדבר קטור בעיני כיום - פי כמה. אין לי שום טפק שבמקרה זה אין כבוד אף חבר ייצוגי. אבל אם נתחיל בדרך זו, אין מנחנו יודעים לאן נגיע. אני חושש מזה מאוד.

ר.כ.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
30.11.54
חוק לתיקון פקודת ההגבלות
על שכר-דירה (בתי-עסק) (מס' 2).

היו"ר ס. ארנסט:
גם אני ארשם מאוד לדבר כזו. זוהי בכל זאת
התערבות של הרשות המחוקקת בעניינים של הרשות
השופטת. אי-אפשר להכניס לחוק את ההבטחה הזאת: היות והיתה ריכה.

ח. כהן:
אני רוצה לדבר על העיקרון ולא על הטקרה
הטורית, כי אני גם לא סכיר את הפרטים של
הטקרה הזו. אבל איבני רוצה שבעשה פה עוול בכך שעו"ד והקליינט שלו
ניצלו חוק שהיה קיים בספר החוקים של ישראל, עוד לפני שהכנסת הטפיקה
לתקן או לשנות או לבטל אותו. זה תפקידו של עו"ד. הוא סיהר - הוא
השתמש בזכותו. האם לכן יש להטיל עליו עונש?

גם מבחינה טכנית איבני יודע איך לבטח
דבר כזה כמו שמציעים חברי הכנסת אזוביה ורובין. אני יכול לתאר לי רק
חוק-גליקין בן סעיף 1: חוק האוסר שהיה חייב לשלם פיצויים בסכום
מסויים למפונה.

פ. רובין:
הייתי מציע לחבר הכנסת אזוביה לקרוא סכתב
סקיבלתי מן הצד השני. גם אני איבני סכיר את
הפרטים. אבל אין להניח כי צד אחד צודק. שמעתי גם מהשופט דברים פוזעזעים
מאוד על נסיון שנעשה להשפיע על השופט, ועל התערבות שלא כהלכה.

אני מצטרף לדעת אלה המוסרים שלא צריך
להעמיד את התקן על סקרה מסויית.

ב. אזוביה:
איבני סכיר את המסות. טענותי היא זאת.
הבנות את פסק-הדין של בית-המשפט העליון
כך: קיימת לקובה בחוק המיית. לא ברובן זה שהחוק קיים טעון תיקון
כהותי ולא שהוא אינו. מבטא את אותו הצדק שהוא רוצה לעשות. החוק
הקיים מתכוון גם בעל-עסק יהיה מוגן. אבל הוא לא מצא את הדרך לבטא
זאת. לפי נוסח החוק מוגן רק בעל הדירה. יוצא שלו היה קיים החוק הזה
שמנחנו עכשיו מחוקקים אותו - והוא היה מבטא רק איזה סוויגן של זכויות
בין בעל-עסק ובעל דירה, סוויגן שמין מנחנו כמקפיקים בכך שהוא צריך להיות
קיים - לו היה החוק הזה קיים, אז היה מתגשם אותו המינטרס החוקתי של
המדינה. דבר זה גרם לעוול, ואפשר לתקן את העוול שנעשה.

י. בר-יהודה:
רק במקרה זה? אין - בחוקים שנקבל סחר?

ב. אזוביה:
טובל אותי היועץ המשפטי אין לבטח זאת.
אם בעל-הבית לא העביר בינתיים את החוקה
לאחר - כי אם העביר, איבני רוצה שתיתן אפשרות להוציא את מי שנכנס
על-פנות להחזיר את מי שהוצא - אפשר לבטח זאת. ואיבני יודע אם נעשה עוול
או לא נעשה עוול; אני לבטרי מחוץ לעיני.

הוחלט:
לדחות את הצעת ב. אזוביה המוסרת שאם
לא ברנס בינתיים טיטתו סחר לדירה,
תיתן אפשרות להחזיר את המפונים.

ב. שרון:
אני מציע להוסיף בסעיף 2(ב) את הטלים:
"ואם מן הצדק והיוסר", בסופו.

י. בר-יהודה:
פה כתוב "רשאי".

לט.

ועדת החוקה, חוק ומשפט

30.11.54

חוק לתיקון סקודת ההגבלות

על סוכר-הדירה (בתי-עסק) (ס"ב 2).

ב. שטון:

א. לא כותבים "מן הצדק וכן היושר", לא בותניה דיסקרציה לבית-המשפט. ואנו רוצה

לתת לבית-המשפט דיסקרציה.

א. ידין:

הפלה "רשמי" די ברורה. ויש עוד נימוק לבטאיר את הנוסח כפי שהוא: הסעיף הזה סנוסח בעקבות סעיף שנתקבל בחוק אחר, וזה אין סיבות לסטות סטנו, סוטב שלא לעורר ספיקות.

ס. הלל:

אדם שהגיש תביעת פינוי בגד דייר טסנה לפני שהכנסנו את הצעת התיקון הזאת, היה בגבולות החוק שהיה קיים אז. עכשיו אנו טסניה את החוק. לדעתי יש לקבוע כי האוצרות שהיו לו עד לקבלת החוק הזה יחולו על הצד השני.

א. ידין:

מינובי יודע אם גם בענין זה צריך ליצור תקדים. עם כל שינוי של כל חוק קורה סמי ספעל לפי החוק הקודם השקיע כספים או עטה. פטשו, שטינוי החוק עלול להזיק לו. זוהי תוצאה סך שהחוקים טסתניה. מינובי חושב סצריך לסטות מן הנוהג בענין זה.

אני סציע לפחוק את הטליה "בית-עסק" ולכתוב את ססעיף הרשון באופן כללי: "ביתן פסק-דין או צו לפינוי, והפינוי לא נסתיים - - -".

הוחלט:

לקבל את הצעת א. ידין האוסרת לכתוב בתחילת הסעיף "ביתן פסק-דין או צו לפינוי, והפינוי לא נסתיים - - -".

סעיף 3.

הוחלט: 1. לקבל את הסעיף ללא שינוי.

2. לקבל את הצעת היועץ המשטי האוסרת להוסיף סעיף האוסר: "הסונבחים בחוק זה פירוטם כטסעוטים בחוק הגנת הדייר, תשי"ד-1954, והוא כטשין כוונה אחרת טסתסעת".

ז. ורהפטיג:

יש לי הטלה לסעיף 1(א): "סוכר של בעל-הבית" האם זה סוכר בטעמד של סוכר-טסנה?

הוא כטשיך לשלה את הסכום הטלה.

א. ידין:

יש על כך תשובה בטעיף-קטן (ג).

ח. רובין:

ז. ורהפטיג:

"כטינויים הפחוייבים על פי הענין" - האם זה לא יתפרט שהיות והוא מינוב סוכר טסנה מלם יש לו יחס יסיר עם בעל-הבית, אין סקום שתחול עליו התוטפת לפי חוק הגנת הדייר, כפי שדייר רשמי יכול היה לקבל סטנו בתור סוכר טסנה? צריך לכתוב זאת בבירור.

30.11.54

חוק לתיקון פקודת המגבלות

על שכר-חזירה (בתי-עסק) (ס"ב 2).

ח. כתב:

מבואר יכולים לחוקק את הסיכום של סעיף-ט
קטן (ג) האמרת: "בתי-עסק המיועדים
לפי העניין ולפי חוק הגנת הדייר, תש"ד-1954", ואז אין הבעיה מתעוררת.

ה. ידיו:

מני מביע לבטח את סעיף-קטן (ג) כך: תנאי
השכירות של המדע המפור (הן במקומה זמית והן
בתקופה זמית) יהיו כתנאי השכירות שהיו חלים בינו לבין הדייר הרגשי ביום
שחדל להחזיק במושכר או בפטר."

הו. חלט:

לקבל את הצעת מ. ידיו האמרת לבטח
את סעיף-קטן (ג) כך: "תנאי השכירות
של המדע המפור - - - יהיו כתנאי השכירות
שהיו חלים בינו לבין הדייר הרגשי ביום
שחדל להחזיק במושכר או בפטר."

ע. איכילוב:

הנוסח הזה אינו עונה על הבעיה
שאעלה חבר הכנסת בגין למקרה של השגת
או פינוי על כל דיירי הבית, כבעל-הבית לא השתמש בזכותו ולא התנגד
כאשר מישהו הכניס שוכר-משנה בלי רשותו. בעל-הבית צריך לתת פיצויים
או שיכון חליף למפונים. ההצעה היא לתת לבית-המשפט מפורות לפוטט לפי
הצדק באותם המקרים שבהם בעל-הבית מפנה לא התנגד לכניסתו של דייר
המשנה, אבל לא היתה לו כל הנטה מזה.

ח. כהן:

שחלי לחוקק הזה יכנס לתוקף, המצב
יהיה כזה שגם בעל-הבית רוצה לקבל
או פינוי בגד שוכר-המשנה, בין יחד עם השוכר הרגשי ובין בלי השוכר
הרגשי, ואם החוק תובע ממנו להפציץ שיכון חליף, כי אז הוא צריך
להוכיח שהוא הפציץ שיכון חליף לשוכר המ שנה. עד עכשיו שוכר המשנה לא
היה כלל סובגן.

י. בר-יהודה:

התשובה על כך בסעיף 1(א) : "אם
לא נתנה השכרת המשנה לבעל-הבית עילת
פינוי."

ז. ורהפטיג:

ברור שגם השוכר הרגשי נפטר, שוכר
המשנה צריך להיות סובגן. אבל במקרה
ששוכר רגשי חדל להחזיק במושכר, האם הכוונה לכך שגם השוכר הרגשי רוצה
לבטל את חוזה השכירות, הוא אינו יכול להכריח את שוכר המשנה לכך.

אם המסכים חדל לכלום שכר-דירה לבעל-
הבית, אבל דייר המשנה משלם שכר-דירה לשוכר-הרגשי, האם הוא סובגן בגד
פינוי?

ח. כהן:

כן.

2. חוק הגנת הדייר (בנינים חדשים).

היו"ר מ. מונט:

מני מביע שנקבל אינפורמציה בקשר
עם החוק הזה ממנשים הבקיאים בכך
המהותי של הדבר.

אני מציע להזמין את "מרכז ההשקעות"
את מרגוני הקבלנים ואת חברת "שיכון"

ח. רובין:

ההסתדרותית.

גם חבר הכנסת פרדד מעוניין בזה באופן
אישי.

א. ידין:

אני מתנגד להזמנת קבלנים. יש מסקיע
שהוא קבלן, אבל קבלן - זאת אינה
כתובת.. אני מציע להזמין את המסקיעים.

ע. איכילוב:

במקום להזמין את המסקיעים דוקא אני
הקבלנים, - שמין זאת דוקא הדוגמה הטובה
ביותר למסקיעים המעוניינים בחוק הזה - הייתי מציע להזמין במסצעות מרכז
ההשקעות ובמסצעות משרד האוצר את נציגי הבנקים, המייצגים את המסקיעים,
בעיקר את המסקיעים הזרים כגון.

ח. כהן:

אניני בטוח אם ישנם מסקיעים זרים.

ח. רובין:

מרכז ההשקעות ודמי יוכל לגלות לנו את המצב

בטוח זה. כל ההשקעות האלה הן בדרך כלל פיקטיביות, כלומר, מצעני לקבל
רשלנות ייבוא. גישתי פשוטה: מוסד מסלתי, מוסד מהקטור ההסתדרותי,
ומרכז ההשקעות ידבר גם בשם הבנקים.

לפי ידיעתי הפרטית על המוסדות הסטפלים

א. ידין:

בכך, יש ביניהם שמי חברות ציבוריות העוסקות
הרבה בבנינים חדשים וגם יש גם מסקיעים מבחון. החברות מתלבטות גם בבעיה
אם להשכיר או לפקוד את הדירה: האחת - "רסקו"; והשנייה - "חברת הכשרת
הישוב".

הייתי מציע גם להזמין את ההסתדרות בעלי-הבתים
ובעלי-הרכוש.

ע. איכילוב:

אני מציע שזמין לישיבה הבאה את ב"כ מרכז
ההשקעות ואת ה' פרדד, ואולי עוד מישהו.
למחר זאת, אם ברמה שיש צורך להזמין עוד נציגים, בחליט על כך.

היו"ר ס. ארנא:

הוחלט: לקבל את ההצעה להזמין לישיבה הבאה
את ב"כ מרכז ההשקעות ואת חבר הכנסת
ד"ר י. פרדד, ולהחליט בישיבה הבאה
אם להזמין נציגים נוספים ואת מי להזמין.

הישיבה נבעלה בשעה 18.10.